Poštnina plačana v gotovini.

Posamezna številka 1 Din.

Gorenjec

List za gospodarstvo, socialno politiko in prosveto

Uredništvo in uprava, Strossmajerjev trg 1
Tel. št. 73.

Leto XXI. Št. 33.
Kranj, 14. avgusta 1937.

Izhaja vsako soboto.
Naročnina: celoletno 40.- Din, polletno 20.- Din, četrtletno 10 Din.

Enakopravnost ali verska strpnost

Pri vprašanju o sprejetju konkordata so se v objemu naenkrat znašli idejno najbolj nasprotni ljudje: sveto pravoslavje zagovarjajo ljudje, ki se rogajo vsaki veri. V zadnjem času se tega dejstva zavedajo tudi službeni krogi pravoslavne cerkve, ki vedno bolj odklanjajo vsiljive advokate. Saj je jasno, da le iz političnih ciljev, ki jih ti odstavljeni lončki zasledujejo, hujskarijo proti konkordatu, češ katol. cerkev hoče imeti nadvlado nad pravoslavnimi verniki in tudi državo si hoče usužnjiti. Pri nas v Sloveniji pa spuščajo malo drugačne rakete. Ker take smešna hujskarjenja, kot so jih pred nedavnim časom trosili po Srbiji letaki, med izobraženim slov. ljudstvom ne bi uspela, so začeli ribe loviti na drugi trnek, češ zdaj šele se bodo davki povišali, kajti duhovščina bo dobila mastne plače.

Kaj naj odgovorimo na te iz trte izvite pomisleke? Ali morajo državo braniti šele pravoslavni krogi, saj je vendar konkordat sklepal pokojni kralj Aleksander, ki je ves čas svoje energične vlade zasledoval en veliki cilj: državo utrditi in na znotraj urediti. Zato je želel pomiriti nesoglasja in trenja najprej na versko-cerkvenem polju. Vsaki veri svoje! Po tem načelu je zasledoval pravično ureditev pravoslavne, muslimanske in židovske cerkve z državo. Po istem načelu je bil sklenjen tudi jugoslovanski konkordat. Če ima medsebojna dvostranska pogodba med katoliško cerkvijo in državo — to je konkordat — v nekaterih točkah prednost in boljše pogoje, kot jih ima pravoslavna cerkev do države, je s tem samo to povedano, da katoliška cerkev od svojih pravic ne more in tudi noče popustiti. Katoliška cerkev se po svojem nauku in svoji zakonodaji v nekaterih stvareh loči od pravoslavne cerkve. Katoliška cerkev zavedajoč se svojega božjega poslanstva hoče vedno ščititi svoje naravne in božje pravice in to na šolskem polju, v zakonskih zadevah. ali pa v imovinskem vprašanju. Zato se katoliška cerkev ne more sporazumeti z državo, ako ji ta ne prizna pravic, ki jih cerkev smatra za svoje. Katoliška cerkev ne zahteva nobenih predpravic, zahteva od države samo to, da ji z zakonom prizna in zasigurava nemoteno delovanje na vseh poljih, ki jih morata voditi vera in morala. Po načelu: vsaki veri svoje, zahteva katoliška cerkev v konkordatu pravico n. pr. nemoteno in svobodno nastavljati svoje cerkvene službenike na vseh mestih, zahteva pravico take šole, ki bo v verskem duhu vzgajala mladino, zahteva pravico, da bo sama upravljala svoje cerkveno premoženje. Če teh zahtev druge vere ne smatrajo za važne, potem naj se ne hudujejo na konkordat sklenjen s katoliško cerkvijo, marveč naj se hudujejo na svojo nedoslednost, ali pa na pretirano popustljivost pri svojih lastnih interesih do države. Toda naj lažinacionalisti pri kritiki jugoslov. konkordata, ko se na videz zavzemajo za pravice države na eni strani, po drugi pa za pravice pravoslavne cerkve, ne bodo krivični. S tem svojim histeričnim početjem delajo krivico pokojnemu kralju Aleksandru Zedinitelju: on je bil gotovo zvest podanik svete pravoslavne cerkve in je zato pri sklepanju konkordata imel pred očmi tudi interes svoje pravoslavne vere. Bil je — to menda naših nacionalistov ja ne bo treba še učiti, eden največjih Jugoslovanov in je kot tak, zlasti pa še kot predstavnik države pri sklepanju konkordata že v zadostni meri poskrbel za pravice, ki gredo državi v spornih vprašanjih. Torej, čemu taka gonja in čemu podžigati strasti in delati nerazpoloženje proti konkordatu? Ni v nevarnosti ne država, in kaka druga vera tudi ni nič zapostavljena. Morda bi želeli nekateri našo državo naslikati kot tako, ki se s sv. Stolico le dogovarja, potem pa meddržavnih pogodb ne drži? Čemu potem že 2 leti valjati to cerkvenodržavno pogodbo po predalih, in zakaj ne bi stopila v veljavo? Mar zato, ker smo morda katoličani manj vredni državljani kot pravoslavni? Verska enakopravnost, ki je v naši ustavi tako močno naglašena, je žaljena, ako se dela izjema njene lastne pravice.

Glede finančne obremenitve, ki naj bi padla na katoličane radi konkordata, pa tole: Vsak pameten človek, vsaj pri nas v Sloveniji, ve, da dobiva katol. duhovščina od države tako sramotno nizko plačo, da ima marsikak hlapec na mesec več, kot kak kaplan, ali vpokojeni župnik. Kaj bi rekli oni, ki se potegujejo za pravoslavno cerkev, če bi katoliška cerkev zahtevala za svoje služabnike tako visoke plače, kot jih ima pravoslavna duhovščina. Ali samo tu enakopravnost pred zakonom ne sme veljati?

Glede tega vprašanja je tako. V 18. členu konkordata je rečeno, da podpora, ki jo bo država dajala katoliški cerkvi „ne sme biti manjša od podpore, ki jo vlada odobruje ostalim priznanim veram v kraljevini." Država bo dajala katoliški cerkvi letno podporo (koliko dobi vsaka škofija, to naj se škofje medsebojno dogovore), ki ustreza številu njenih vernikov, sorazmerno, kakor se to dogaja za vsako drugo veroizpoved. Naj tisti, ki se nad to pravično rešitvijo finančnega vprašanja državne podpore do katoliške cerkve hudujejo, pomislijo, da n. pr. država daje staro'katol. cerkvi sedaj devetkrat večjo državno podporo kot ji gre po številu vernikov.

Sicer je brezplodno takim, kot so naši JNS-arji utemeljevati neko stvar: oni hočejo nekomu repiti. Vso svojo naprednost vidijo v tem, da pljujejo na vse to, kar je povezano s slovensko bitnostjo, zlasti pa jim je trn v peti to, kar je v zvezi s cerkvijo. Najbrže bodo postali sveti apostoli kake nove vere, vsaj zadnji dogodki kažejo, da se hočejo nekateri slovenski politični brodolomci naenkrat oklicati za nekake pravoslavne škofe, ki naj bi branili „svetosavske svetinje" pred jugoslovanskim konkordatom. Morda pa tiči zajec, o katerem deklamirajo in na katerega streljajo, čisto drugje? Morda je njihova velika skrb za pravoslavno cerkev pa le metla, s katero bi radi prijahali do političnega kleka — do korita?

Kn.

Prebivalstvu Dravske banovine

Letošnje poletje so toča in druge ujme uničile v mnogih krajih dravske banovine skoraj vse poljske pridelke. Do sedaj je prizadetih 10 okrajev. V nekaterih krajih je bilo neurje tako silovito, da so uničeni vsi posevki. Sadno drevje je popolnoma okleščeno. Uničena je zlasti koruza, krompir, proso in ajda, ponekod tudi pšenica, rž, ječmen in oves.

Poleg razdejanja na poljskih sadežih, v sadonosnikih in vinogradih je povzročila toča ponekod tudi na stavbah ogromno škodo. Pobila je mnogo šip in razbila na strehah opeko. Vihar je razkrival strehe in podiral kozolce. Nalivi so uničili in razrili ceste in pota tako, da je promet po teh krajih otežkočen.

Škoda je ogromna. Do sedaj je uradno ocenjena na približno 60 milijonov dinarjev. To je tako občuten udarec za naše kmetsko gospodarstvo, da se bodo posledice še dolgo občutile.

Naše kmetsko prebivalstvo je ubupano. H kr. banski upravi prihajajo čim dalje številnejše prošnje, iz katerih je razvidna silna beda prebivalstva poškodovanih krajev. Prizadeti so najbolj ravno oni predeli banovine, v katerih živi najrevnejše prebivalstvo.

Kr. banska uprava bo iz svojih sredstev, kolikor so ji na razpolago, skušala vsaj malo olajšati gorje. Naprošena je tudi kr. vlada, da podpre poškodovane kraje.

Ta sredstva pa ne bodo zadostovala za pokritje najnujnejših potreb. Zato je dolžnost vsakogar, da priskoči v tej veliki stiski na pomoč našemu kmetu, ki sicer ne prosi nikoli podpor.

Radi čim uspešnejše izvedbe pomožne akcije sem odredil poslovanje posebnega osrednjega pomožnega odbora, ki bo posloval pri tukajšnji kr. banski upravi. Ta odbor bo zbiral sredstva in jih nato razdeljeval tem poškodovancem v prizadetih krajih.

Pozivam zato vso našo javnost, zlasti pa gospodarske kroge, da priskočijo na pomoč našemu kmetu. Potrebna je izdatna in hitra pomoč. Poleg denarnih podpor so dobrodošle tudi podpore v živilih, obleki in tudi v živinski krmi.

Vsa okrajna glavarstva imajo navodila glede načina zbiranja podpor. Zato naj zlasti tisti, ki nameravajo prispevati v naravi, prijavijo svoje podpore pristojnemu okrajnemu glavarstvu. Denarne podpore pa naj nakazujejo Hranilnici dravske banovine v Ljubljani na račun osrednjega pomožnega odbora za po toči oškodovane kraje.

Ban: Dr. Marko Natlačen, l. r.

Občinski proračun sprejet

Dne 6. VIII. se je vršila seja občinskega odbora kranjske mestne občine, katere so se udeležili skoro vsi odborniki. Manjkala sta samo dva, ki sta se pa opravičila.

Kot prva točka je bilo poročilo predsedstva. G. župan je poročal, da je uprava občine pregledala gimnazijo in šole ter ugotovila potrebne popravke, ki se bodo izvršili pred pričetkom šolskega leta. Seznanil je tudi občinski odbor z deli pri zgradnji novega mostu čez Kokro, da je bila za to licitacija dne 26. VII. in da se je delo oddalo stavbnemu in tesarskemu podjetju Kavka iz Ljubljane za vsoto Din 300.000.—.

Dejstvo, da je začasna občinska uprava tako hitro rešila to vprašanje, najbrže bode nekatere odbornike, ki ne soglašajo s takim načinom rešitve. Razvila se je diskusija, pri kateri so nekateri odborniki oporekali bivši začasni upravi pravico do porabe denarja, ki ga je občina dobila s procesom v trošarinskih zadevah. Po njih mnenju bi smela občina porabiti ta denar samo za šolski fond, ne pa za most. G. župan je pojasnil zadevo ter razložil, da občina ne bo krila vseh stroškov sama, temveč odpade na občino samo polovica, t. j. 150.000 Din, banovina bo prispevala 100.000 Din, Mestna hranilnica v Kranju pa 50.000. Pri glasovanju o tem poročilu je bil isti soglasno sprejet, vendar je odbornik g. Colnar zahteval, da se v zapisniku ugotovi, da je on zoper tak način izvajanja uporabe občinskega denarja.

V nadaljnem poročilu je g. župan omenil, da bo krajevni šolski odbor razpisal licitacijo za oddajo kleparskih, mizarskih in drugih inštalaterskih del pri gradnji novega šolskega poslopja. To pa vsled tega, da se bodo mogla ta dela izvršiti v teku zime, ko bo počivalo drugo delo.

Občinski odbor je tudi sklenil, da se v bodoče ne čitajo zapisniki sej, temveč da bodo isti vedno na razpolago odbornikom že pol ure pred pričetkom seje radi eventuelnih pripomb.

Odobrila se je licitacija za oddajo tehtnic in tržnine v zakup. Za tehtnice se je dosegla cena 4000.—, za tržnino pa 13.100 Din in je ta pripadla krojaču Šornu.

Kot sledeča točka dnevnega reda je bilo sklepanje o nagradi predsedniku in članom uprave v smislu § 75 Zakona o občinah. Vsi odborniki so bili soglasno mnenja da pritiče predsedniku nagrada za njegov trud in ne toliko za delo, ki ga opravlja na občini, temveč bi bila ta nagrada kot neki reprezentacijski fond mestnega župana. Bilo pa je diskusije ali pripade nagrada tudi ostalim članom uprave ali ne. Podžupan g. Košnik je zastopal mnenje, da morajo biti tudi ostali člani uprave deležni nagrade, vendar je g. Fock izjavil v imenu članov uprave, da oni ne zahtevajo nobene nagrade in da bi eventuelno dobival nagrado samo oni član uprave, ki bi pomagal v poslih županu, če jih sam ne bi mogel več opravljati. Ker pa je delo do sedaj še vedno tako, da ga more opravljati sam predsednik, je bilo pri glasovanju sprejeto, da prejme predsednik mesečno nagrado od Din 3000.—.

Sledila je razprava o proračunu, ki se je z ozirom na dolgo debato zavlekla skoraj do polnoči. Razpravljanje je v glavnem poteklo brez vsakih incidentov ter ni bilo niti prevelikega razburjenja. Sploh se je opazilo, da so imeli samo nekateri odborniki glavno besedo pri kritiki proračuna, dočim se ostali več ali manj sploh niso udeleževali debate. Največ prerekanja je bilo pri postavkah o podporah posameznim društvom. Tu so nekateri odborniki videli kamen spodtike celega proračuna. Nezainteresiran poslušalec bi lahko sklepal, da se celotno občinsko gospodarstvo za nekatere obstoja samo v podporah društvom, dočim jim je proračun v splošnem deveta briga. To se je opazilo tudi, ko je bila debata o razhodkih gotova. Precej odbornikov se je namreč odstranilo ter niso niti čakali na konec debate o razhodkih še manj pa debate o občinskih dohodkih.

K proračunu samemu so poslali svoje pripombe Sirc Franjo, Ažman Karol st., in Wendling Ivan. Občinski odbor je glasoval o vseh njihovih pripombah ter je vse zavrgel. Same pripombe niso bile niti stvarna in trezna kritika občinskega gospodarstva temveč pripombe, ki se pač morajo po sili zakona prebrati. Težko je namreč, če kdo nima in niti ne more dobiti primernega foruma poslušalcev za svoja velikopotezna izvajanja.

Proračun sam je ostal v bistvu neizpremenjen. Spremenila se je samo postavka razhodkov in sicer se je povečala za vsoto 15.400 Din, tako, da znašajo sedaj celotni razhodki 2,300.989 Din. Dočim je postavka dohodkov ostala neizpremenjena. Ker pa so razhodki večji od prejemkov, se bo ta razlika krila iz prihrankov iz prejšnjih let.

Spremembe pri posameznih postavkah so sledeče:

Postavka cestarjev v znesku Din 2400 se je črtala in prenesla v postavko za vzdrževanje cest.

Postavka poljskih in gozdnih čuvajev, ki so postavljeni v prikomasiranem delu občine se je zvišala za 100.— Din, tako da bodo imeli vsi enake nagrade.

Cerkovniku na Primskovem se je dodelila nagrada v znesku Din 500.—, cerkovniku na Rupi pa nagrada Din 300.—.

Podpora župi se je črtala na predlog tajnika p. g. č. Primskovo Košnika Mihaela ter se bo vsota 14.000 Din podelila četi v Kranju in četi na Primskovem.

Pri postavki vzdrževanje šol se je unesla nova postavka in sicer se je dodelilo za nabavo samoučil, t. j. knjig, zvezkov in podobno, za revne otroke znesek Din 15.000.—.

Povečala se je postavka za snaženje tekstilne šole za znesek Din 500.— ter znaša sedaj 2.500.— Din.

Pri postavki podpor posameznim društvom se je razvila precej dolga debata. Odbornik Kerč je zahteval, da se podpora „Planini" v znesku 10.000 Din na vsak način zmanjša, ker predvidena podpora „naravnost bode" volilce. Temu predlogu se je pridružil odbornik Jereb, ki je predlagal, da se vse podpore v postavki 20. razen cerkvi, Glasbenemu društvu in še nekaterim zmanjšajo za polovico. Pri glasovanju je ta predlog propadel ter je vsa ta postavka št. 20 ostala neizpremenjena razen, da se je vpisala Splošna strokovna zveza s podporo 1500 Din, in da je Glasbenemu društvu podpora zvečana na 3000.— Din.

Ko je Jereb zahteval znižanje podpore Planini so se oglasili nekateri odborniki in zahtevali, da se mora potem zmanjšati podpora tudi Sokolu. To je dalo povoda nekaterim, da so se zelo razburili ter v svojem razburjanju zatrjevali, da se Planina še primerjati ne more s Sokolom in da Sokol dela po intencijah pokojnega kralja ter se ga vsled tega ne sme vmešavati v debato. Župan je prekinil debato ter tako vsekakor preprečil marsikatero neljubo besedo enemu ali drugemu odborniku.

Ker je bila v tej postavki vnešena tudi podpora Marijanišču, ki pa ni pravna oseba, se je tukaj črtala ta postavka ter povečala postavka Vincencejeve družbe za 4000.— Din ter znaša sedaj 16.000.— Din. Tudi to postavko so nekateri hoteli znižati, vendar je na intervencijo podžupana g. Košnika, ki se je osebno prepričal o velikih potrebah in res velikemu in uspešnemu delovanju te družbe, ta postavka ostala neizpremenjena, t. j. 16.000 Din. Kolo jugoslovanskih sester je zahtevalo prav tako veliko podporo kot Vincencijeva družba, vendar je pojasnil podžupan g. Košnik, da se ono ne more primerjati s slednjo, ker navadno samo za Božič in Miklavža obdari revne otroke. Kje pa je dnevno zavetišče za otroke, kje so številni otroci — sirote, ki so našli zavetišče v Marijanišču. Vendar se je na pobudo dr. Megušarja tudi Kolu povečala podpora od 1000.— na 2000.— Din.

Na predlog odbornika Tomažiča se je sklenilo, da se v najkrajšem času ustanovi pri občini fond za brezposelne, za katerega naj bi bil prvi prispevek občine znesek Din 50.000.—.

Ravnatelj tekstilne šole ing. Hočevar je odboru jasno očrtal težak položaj šole, ki nima zadostnih niti primernih prostorov.

Ker je občina dolžna, da za bodočo zgradbo tekstilne šole preskrbi zemljišče, se je sklenilo, da občina takoj preskrbi primerno stavbišče, kjer bi se potem zgradila nova tekstilna šola, v glavnem nove moderne delavnice.

Ko se je sprejela postavka razhodkov se je seja prekinila ter nadaljevala čez 15 minut. Postavke dohodkov so bile vse sprejete brez spreminjanja.

Pri celi debati se je opazilo, da so v Kranju vsako leto največji kamen spodtike podpore raznim društvom, ki ne predstavljajo ravno malega zneska.

Mladinski dan katoliške mladine v Tržiču dne 15. avgusta 1937

Praznik Mar. Vnebovzetja bo letos obenem praznih kat. mladine. Kot je bila Marija po težkem zemeljskem trudu poplačana s slovesnim vnebovzetjem svojega telesa in kronana za kraljico nebes in zemlje, za našo kraljico, tako naj bo ta dan tržiške mladine plačilo za dolg trud, za premnoge bridkosti in težave. Vesela, zdrava, pogumna mladina, ki hoče izpolniti oporoko umrlega očeta Jegliča: Povsod Boga in Marijo.

Saj ne delamo radi javnih nastopov. Ne, toda javni nastopi so znak dela, znak življenja. In tudi na zunaj hočemo pokazati, da smo katoliška mladina in da nas je precej. Da nas je toliko, da se upamo pokazati tudi zunaj, da nas je večina. To ve danes že vsak, kdor je kilometer daleč gledal vse letošnje tržiške prireditve.

Katoliška mladina smo. Sveti niki sicer ne in ne brez najmanjše napake, toda živeti hočemo katoliško, hočemo postati veliki ljudje v velikih časih. V nedeljo bomo pokazali svojo zvestobo Cerkvi in svojo zdravo mladost. Zato bo spored tale:

Dopoldanski spored:

Ob 9.10 uri: Sprejem gostov na kolodvoru, odkoder se razvije sprevod v župno cerkev.

Ob 10 uri: Sv. maša s pridigo, katero daruje čg. svet. Vovk A.

Ob 11 uri: Na pokopališču poklonitev in počastitev spominu storžiških žrtev.

Nato odhod na telovadišče „Za Virje".

Popoldanski spored:

Ob pol 3 uri: Večernice v župni cerkvi.

Ob 3. uri: **javni nastop „Za Virjem".**

Po nastopu istotam velika vrtna veselica.

Res je letos sezona prireditev, toda mirovali smo tedaj, ko smo morali. Sedaj pa je planinski orel spet krila razpel in mogočno poletel.

Tržiško mladino ste videli na vseh gorenjskih taborih in nastopih. Zato sedaj za trdno pričakujemo, da bomo v nedeljo videli mladino iz vseh gorenjskih krajev v Tržiču.

Na svidenje! Bog živi!

Veliki Kmečki tabor v Kranju

dne 22. avgusta 1937 se vrši po sledečem sporedu:

1. Zjutraj ob osmih zbiranje udeležencev na cesti proti Tržiču, Golniku in Jezerskem ter okolici.

2. Ob pol deveti uri sprevod skozi mesto Kranj in po Jelenovem klancu ter Čirčiškem klancu na športno igrišče „Na planini".

3. Ob pol enajstih sv. maša, ki jo daruje preč. g. dekan Škrbec Matija.

4. Po sveti maši

KMEČKO STANOVSKO ZBOROVANJE

na katerem govore: Brodar, Štrcin, Janžekovič, Štuhec in drugi.

5. Popoldanski nastopi:
   1. kmečka ohcet:
      a) nakladanje bale,
      b) nevesta pride k hiši.
   2. Nastop skupin s starimi narodnimi plesi.
   3. Kmečka igra.

Po izvršitvi programa se vrši prosta zabava združena s srečolovom z bogatimi dobitki. Sodelujejo godbe in pevski zbori.

V sprevodu dopoldan nastopijo skupine na vozovih:

1. poljedelstvo,
2. travništvo in živinoreja,
3. sadjarstvo,
4. kmečka prosta obrt,
5. kmečka bala,
6. kmečka družina.

Ker je prireditev povsem podučno-vzgojna, poleg pa zabavna, zato pridite na prireditev vsi, ki vas zanima kmečko življenje in kmečki običaji.

Na ta tabor so vabljeni tudi kmetje iz radovljiškega, škofjeloškega, kamniškega in ljubljanskega okraja v narodnih nošah in skupinah, ker bodo v sprevodu nastopili v svojem oddelku.

OKRAJNA KMEČKA ZVEZA.

Tabor obrtnikov na Sv. Joštu

Vsem društvom in tovarišem, ki so se prijavili za udeležbo na taboru na dan 29. avgusta, sporočamo, da smo z ozirom na brezjansko slavje bojevnikov, preložili naš tabor na Mali šmaren, dne 8. septembra. Prosimo, da računate na ta datum ter poskrbite, da bo ta dan res praznik obrtništva. Ves program se vrši neizpremenjen, ter bomo vsem društvom poslali še posebej okrožnico in plakate. Torej, naj bo 8. september dan, ko bo gorenjski obrtnik pokazal, da želi v skupni organizaciji orati ledino za lepšo bodočnost.

Tedenske novice

KRANJ

Prometna nezgoda. V sredo zvečer se je zopet pripetila v Kranju nesreča, ki bi lahko zahtevala tudi smrtno nesrečo. Vzrok je zopet brezobzirna vožnja šoferjev, ki so uslužbeni na Brdu.

Cestni nadzornik g. Tavčar se je na svojem motociklu vračal domov ter je pri Kernovi tovarni biskvitov počasi zavozil z Blejske ceste na Jezersko cesto. V tem hipu je privozil z veliko hitrostjo proti mestu avto z Brda št. 1—127 ter je v momentu, ko je zagledal motociklista zavil na levo stran ceste. To pa je postalo usodno za g. Tavčarja. Z blatnikom se je zadel avto v motor, istemu zvil upravljač in osovine na sprednjem kolesu, sam g. Tavčar pa je zadobil poškodbe po levi nogi in tudi po glavi. Šofer avtomobila se je ustavil in dejal poškodovancu, ko ga je videl, da ni huje poškodovan, da je že dobro in naj gre kar naprej.

Res je že skrajni čas, da merodajni store potrebno, da se nesreče, ki izvirajo samo iz prehitre vožnje šoferjev na Brdu, preprečijo. To je že tretji slučaj prometne nesreče, ki so jih v glavnem povzročili šoferji, ki so zaposleni na Brdu.

Karambol kolesarjev. V noči od sobote na nedeljo se je pripetil na Cojzovi cesti karambol kolesarjev. Proti Kranju so se namreč peljali neki orožniki, od katerih je eden peljal svojega tovariša na kolesu. Proti Primskovem pa je ravno tako peljal svojega tovariša neki delavec. Pri stavbišču nove šole je prišlo iz neznanih razlogov do karambola, ki pa ni imel hujših posledic za kolesarje razen te, da so orožniki legitimirali in vzeli legitimacijo svojemu tovarišu v nesreči.

Mnenja smo, da do nesreče ne bi prišlo, če bi se vsi držali prepovedi kolesarjenja po Cojzovi cesti — pa tudi orožniki.

Prebivalci vrtnega dela našega mesta proti Zlatemu polju se zelo pritožujejo nad lastnikom dveh psov, ki tulita in lajata vso noč. O spanju sploh ne more biti govora, kadar se oglasita ta dva „čuvaja". Prizadeti prosimo lastnika psov, naj vsaj tujcem, ki se sedaj nahajajo v mestu, privošči malo nočnega miru, če tega domačinom ne mara.

V četrtek zvečer je umrl v svojem 74. letu starosti g. Janez Kotlovšek, bivši prevoznik. Dolgo dobo let je prevažal kranjskim trgovcem blago iz Ljubljane v Kranj. Poznalo ga je skoraj vse mesto. Zapustil je ženo in 14 otrok, ki so že vsi preskrbljeni.

Pogreb pokojnika bo v soboto ob 16. uri popoldne. Naj v miru počiva, žalujočim pa naše sožalje.

Podobice z božjih poti so slovenski romarji že v starih časih prinašali domov za „odpustke", jih spoštljivo hranili in lepili zlasti na pokrove skrinj, kjer so se tako po večih letih nabrale majhne zbirke in nastale nekake slikanice s podobami svetnikov in svetnic, varuhov pred vsem hudim in priprošnjikov v najrazličnejših težavah in nesrečah. Taka **ljudska slikanica je poročala** o milostih in čudežih po božjih potih, navadno pa kazala tudi znamenite cerkve ter kraje domovine in tudi tujih dežela. Še celo nekaj podobic iz Kelmorajna, Cah in Spire je ohranjenih, ki so jih slovenski romarji prinesli pred več sto leti iz teh slavnih božjepotnih mest ob Renu. Kakor nam je Valvazor ohranil podobe naših gradov in mest, tako nam stare podobice vestno poročajo o cerkvah, zlasti so nam pa tudi ohranile podobo naše vasi v davno minulih časih. Čeprav so božjepotne podobice, podobice raznih bratovščin in sploh svete podobice z večino prav majhne umetnoste vrednosti, so pa vendar prav važni viri in drobni spomeniki za zgodovino kulturnega razvoja našega naroda. Če primerjamo zbirko tujih z zbirko naših podobic, nas takoj preseneti, da je na naših podobicah prav mnogokrat naslikana tudi domača vas ter večkrat celo daljna okolica božje poti. Te preproste lesorezne ali bakrorezne podobice torej niso samo priče vernosti naroda, temveč zgovorno pripovedujejo tudi o velikem smislu našega naroda za lepoto domačih krajev ter dokazujejo veliko ljubezen do domovine, saj so vaški župniki, skoraj sami kmečki sinovi, hoteli mikavnost svojih župnij s podobicami pokazati vsemu svetu. Kakor danes z razglednicami in plakati, s prospekti in ilustracijami v časnikih in časopisih vabimo tujce v naša zdravilišča in letovišča, tako so naši predniki oznanjali lepoto in blagre domovine s podobicami. Zato so vse stare podobice predhodniki naših ilustriranih listov in spadajo na razstavo slovenskega novinarstva. Vljudno prosimo lastnike in zbiralce podobic, naj nam podobice in lesene ter bakrene plošče za njih tisk posodijo z mirno vestjo, saj prevzamemo popolno jamstvo za vse posojene nam predmete in jih po razstavi nepoškodovane vrnemo lastnikom. Prav posebno pa potrebujemo tudi stare „hišne žegne", razne tiskane božjepotne pesmi in knjižice, kakor n. pr. „S. Lucie Andoht v gorenski Kraynski strani" iz Dražgoš, slovensko knjižico iz Perove pri Beljaku z notami, a tudi podobne latinske, nemške in italijanske knjižice od sv. Jošta, sv. Frančiška pri Gornjem gradu, sv. Peregrina na Brdu, sv. Notburge v Pazinu, z Vesele gore, s Trsata in Svete gore nad Gorico itd. Prav posebno pa prosimo našo podeželsko inteligenco, naj nam pomaga pri zbiranju raznih, tudi najdrobnejših starih tiskov,

Škrbec Matija:

Šenčurski dogodki

(Dalje)

Popoldan, dne 4. januarja se odpeljeva s policijskim agentom na Brzovlaku, s katerim prideva ob kaki pol deseti uri v Kranj. Na kolodvoru so me že par dni čakali žandarji. S taksijem se odpeljeva na okrajno glavarstvo, kjer potrdi dr. Ogrin detektivu, da me je srečno pripeljal in na to sem postal šele svoboden državljan. Odšel sem v župnišče. Mogočno se je dvignil pred menoj stolp svetega Kancijana, kakor velik kazalec k Bogu. Skozi cerkveno okno je prihajala šibka svetloba večne luči. Bodi Gospod Tebi vse darovano: vse postaje enoletne jetniške poti: Ljubljana, Belgrad, Mitrovica, Vinkovci, Slavonski Brod in Zagreb.

Konec.

Ko koncem „Šenčurskih dogodkov" pregledujem nazaj celoten spis, vidim, da se je vse to delo razvilo nekako v osebne spomine o šenčurskih dogodkih in njih posledicah.

Mnogo zanimivih dogodkov, opazovanj in doživljajev sem moral izpustiti iz razumljivih vzrokov. Morda so najbolj zanimive stvari morale izpasti. Pa tudi če bi bil smel, bi ne mogel vsega popisati, ker bi sicer nastala iz teh spominov predebela knjiga. Morda sem premalo obdelal doživetja posameznih tovarišev, ki so z menoj vred romali po ječah. Nekatere sem prosil, naj mi napišejo svoje doživljaje, pa žal nisem dobil njih spisov in zato njih pravda ni tako točno popisana.

Šenčurski dogodki so samo malenkosten del tega, kar je v onih dneh moral pretrpeti slovenski narod. Če bi hotel popisati vsa preganjanja samo v kranjskem okraju, bi iz tega narasla še ena knjiga. Kar zanimiva in poučna bi bila zgodovina preganjanj v Tržiču. Prav primerno bi bilo, ko bi kdo popisal, kako so zapirali uglednega kranjskega meščana in trgovca Franca Gorjanca, kako so aretirali advokata dr. Megušarja, kako sta bila v veliki nevarnosti, da ju aretirajo celo dva „naprednjaka" dr. Beno Sabothy v Kranju in industrijalec Maks Fock, ker sta se upala obsojati nasilje. Debele knjige bi nastale, ko bi popisal preganjanja in šikane samo v kranjskem okraju, kaj šele, če bi kdo hotel popisati vse, kar je moral takrat pretrpeti ves slovenski narod!

Naj bodo „Šenčurski dogodki" le mala sličica vsega trpljenja, skozi katero je moral takrat zavedni slovenski narod.

Morda mi je kdaj ušla v spisu kaka ostra beseda o onih, ki so nas krivično spravili v ječo. Trudil sem se, da bi nikjer ne pokazal kake jeze ali maščevalnosti, toda če si živo predstavljaš vso tedanjo krivico, je kar naravno, da ti kdaj skoro nehote uide težka beseda gnjeva nad nepoštenostjo, ki je zakrivila toliko gorja med nami.

. . . . . .

Ali so imeli šenčurski dogodki kak pomen v zgodovini slovenskega naroda? Ali so bile te žrtve potrebne in ali so kaj koristile? To vprašanje se človeku nehote vsiljuje v dušo, ko premišlja one dogodke v letih 1932. in 1933.

Kot odgovor na to vprašanje bi spomnil na zgodbo junaške irske matere, ki je v bojih za svobodo svojega naroda en dan izgubila sedem sinov, ki so jih obesili Angleži. Ko je ta mati prišla po osvobojenju z Irci v Rim k avdijenci k papežu, jo je sveti oče vprašal, kako ji je bilo tisti dan v duši, pa je odgovorila junaška žena: „Sveti oče, ko bi imela še sedem sinov, pa bi tudi še te darovala za svobodo Irske!"

Brez žrtev ni svobode!
Brez žrtev ni zmage!

Konec.

Izšla je knjiga

‚Šenčurski dogodki'

Cena broširani knjigi je Din 20·-, vezani Din 30·-, po pošti 3 Din več. Naroča se pri Tiskovnem društvu v Kranju.

da jih rešimo in ohranimo. Na vse župne urade se pa obračamo s prošnjo za sporočilo, če njihove cerkve hranijo kake votivne slike s podobami požarov, nezgod in drugih važnih dogodkov. — Pripravljalni odbor razstave slovenskega novinarstva, Ljubljana — Velesejem.

Vabila k zbiranju gradiva za novinarsko razstavo imajo predvsem med dijaštvom prav dober uspeh in zato naša mladina zasluži prav posebno pohvalo. Mnogo slabši odziv je pa pri odraslih, saj smo od njih dobili le malo gradiva iz svetovne vojne, še manj pa starih dijaških listov, a od nikoder še ni malomeščanskih „Cenč" ali celo seznama, katere stare časnike in časopise imajo naše društvene knjižnice. Ker smo takorekoč že pred otvoritvijo razstave, ponavljamo svojo prošnjo za zbiranje najraznovrstnejšega gradiva, ker bi radi vsaj nekaj društev pohvalili javno z objavo njih imen v listih. Pripravljalni odbor slovenskega novinarstva Ljubljana — Velesejem.

Izlet obrtnikov na Koroško dne 15. avgusta 1937. Odhod je izpred hotela Stara pošta ob 4 uri zjutraj. Peljemo se čez Podkoren, skozi Beljak, čez Vrbsko jezero v Celovec, od tam k Gospej Sveti, kjer bo sv. maša. Od tu gremo nazaj v Celovec, kjer bo skupno kosilo. Nazaj se peljemo čez Velikovec, Železno Kapljo in čez Jezersko. Izlet se vrši ob vsakem vremenu. Prosimo točnosti!

Kalkulacijski tečaj za mizarje, ki ga bo vodil g. Kregar Ivan se bo začel 5. septembra t. l.

Istočasno bo tudi čevljarski tečaj, ki ga bo vodil g. Steimann.

Prihodnji teden se v pisarni Skupnega združenja obrtnikov v Kranju **ne bo uradovalo,** razen v ponedeljek dne 16. t. m.

Za vpis dijakov v srednje šole je potrebno davčno potrdilo o višini neposrednih davkov. Da se prepreči naval strank in nepotrebno čakanje, opozarja davčna uprava interesente, da si isto nabavijo že sedaj.

V Tacnu se je nevarno ponesrečil kranjski slaščičar g. Josip Pavičič, ki ima svoje lokale v pekariji Bučar. Z novim motornim kolesom se je namreč po opravkih peljal v Ljubljano. Pri tovarni Hribernik pa ga je doletela nesreča. Iz neznanega vzroka se je motocikel prevrnil, sam g. Pavičič pa je padel z motorja tako nesrečno, da je zadobil precej nevarne poškodbe po glavi. Ker je krvavel iz ušes domnevajo, da ima precej težke poškodbe na možganih. Na mesto nesreče so takoj poklicali ljubljanski reševalni avto, ki je ponesrečenca prepeljal v ljubljansko bolnico.

Fotograf
Š. Rovšek
se priporoča za vsa v fotografsko stroko spadajoča dela.
Kranj, Cojzova 4.
(pri pokopališču)

Konferenca. V nedeljo, dne 15. t. m. ob 9. uri dopoldne se bo vršila v veliki dvorani na Stari pošti v Kranju konferenca glede uredbe o likvidaciji kmetijskih dolgov.

Konferenco bo vodil zastopnik Priviligirane agrarne banke, upravni referent dr. Adolf France iz Ljubljane.

Konferenca ima namen pravilno raztolmačiti uredbo o likvidaciji kmetskih dolgov in vse njene nejasnosti, kar bo v korist kmetom-dolžnikom in bivšim njihovim upnikom, zlasti pa kreditnim zadrugam.

Kmetske kreditne zadruge naj odpošljejo na konferenco svoje zastopnike. Konference pa naj se udeležijo tudi vsi oni, ki so zainteresirani na vprašanju likvidacije kmetskih dolgov, kmetovalci — dolžniki kakor tudi upniki.

Misijonska razstava na velesejmu. Misijonsko gibanje se pri Slovencih stalno razvija in misijonsko zanimanje razveseljivo raste. Dokaz temu so med drugim razne **misijonske razstave,** ki so zelo zanimive, poučne in vzgojne.

Vsi se še spominjamo krasno uspelega letošnjega misijonskega tedna v Grobljah 13. — 20. junija. Tudi na ljubljanskem velesejmu je bilo v prejšnjih letih posvečeno par posrečenih misijonskih razstav. Vrhovno tajništvo „Misijonske zveze za Jugoslavijo" je dalo pobudo, naj bi se tudi na letošnjem jesenskem velesejmu v Ljubljani (1. — 12. septembra) priredila velika misijonska razstava za vse misijonske prijatelje. Letos naj bi prišla na vrsto **„Indija"**, kjer delujejo naši jezuitski misijonarji, ki imajo svojo misijonsko pokrajino **„Bengalski misijon".**

Ta razstava bo za Ljubljano nekaj novega in izvirnega, ker bo misijonsko delo naših misijonarjev prikazano v plastičnih modelih, čisto po naravi in življenju. Vso razstavo aranžira naš misijonar O. Anton Vizjak D. J., ki je bil sam v Indiji in torej pozna vse okoliščine po lastnih doživetjih. Nešteto pridnih rok se giblje in izdeluje podrobnosti po natančnih načrtih, tako da bo razstava tudi umetniško in po vrednosti na višku.

Na razstavi bodo tudi **3 novi bronasti zvonovi,** ki jih po razstavi pošljemo kot slovenski dar našim misijonarjem v Indiji. Namenjeni so za misijonsko postajo **Ragapur** blizu Kalkute, kjer deluje misijonar-Ljubljančan O. Stanko Poderžaj D. J. Veliki zvon (glas C, 235 kg posvečen sv. Jožefu) so darovali razni dobrotniki po Sloveniji, srednji zvon (glas D, 175 kg, posvečen sv. Frančišku Ksav.) so poklonili slovenski bogoslovci, mali zvon (glas E, 115 kg, posvečen našemu svetniškemu škofu-misijonarju Frid. Baragi) pa je podaril neimenovan slovenski duhovnik.

Na tej indijski razstavi bo mnogo priložnosti, da se podrobneje seznanimo z deželo, ki je po božji Previdnosti izročena v skrb nam Slovencem in katere napredek je odvisen v mnogočem od našega sodelovanja.

Zato toplo vabimo vse misijonske prijatelje, da obiščejo to razstavo bodisi posamezno ali v skupinah, posebno razne organizacije, šole, društva, zavode itd. Vsa vprašanja in naznanila naslovite na naslov: Bengalski misijon D. J. Ljubljana, Zrinjskega cesta 9.

STRAŽIŠČE

Tudi v naši vasi je peščica ljudi, ki hočejo naše prosvetno društvo na vsak način uničiti. Največje preglavice pa jim delajo fantje, v novih krojih, surovo jih izzivajo kjerkoli jih vidijo. Tako se je tudi preteklo nedeljo, ko so naši fantje odhajali na tabor v Radovljico, nek tak politični „naprednjak", kakor se sami nazivajo, jezil in godrnjal nad nekim fantom: „Prokleti fašisti, le počakajte, čez par mesecev vam bomo že poplačali!" Iz teh besed je dovolj razvidno, da še vedno sanjajo, da bo vlada čez par mesecev padla in potem bi zopet z bičem udrihali po nas, kakor so v prejšnji dobi. Sramota za take ljudi, ki se trkajo na svoja prsa češ: „Mi čuvamo Jugoslavijo in jo ljubimo!" Da, čuvate in ljubite jo samo na jeziku, a v srcu nimate niti iskrice ljubezni do nje.

Če bi jo ljubili ne bi razlivali srda nad slovenskimi fanti in jih blatili s fašisti, saj so ravno tako državljani kakor vi!

Da pa ne boste mislili, da se vas zaradi tega kaj bojimo, ako nas napadate in izzivate, nič prav nič. Čimbolj boste naše vrste zatirali tem bolj se bodo množile! Slovenski fant.

ŠMARTNO PRI KRANJU

Našim dekletom. V nedeljo 8. t. m. se je naše Prosvetno društvo udeležilo tabora v Radovljici. Zelo častno so bile zopet zastopane naše članice. Res niti enega tabora dosedaj še niso prezrle. Vedno se udeleži taborov povprečno 18 članic. Kateri vaški dekliški odsek more postaviti na tabor vedno 18 članic? Malokje! Res pohvale vredno je dejstvo, da so naša dekleta tako zavedna. Ne bojimo se bodočnosti, dokler ima naše društvo take članice. Vemo, da bo rod, ki bo izšel, cvet naše mladine, ki bo slonel na istih pravih načelih naše prosvete. Dekleta, ponosni smo na vas. Bodite vedno tako agilne in zavedne, kajti čas v katerem živimo potrebuje take ljudi. Dovolj energije in žrtev je treba prestati radi svojih idej in načel, toda zavedajte se tega, da ne delate za sebe, marveč za skupno prosveto, še več, pri pravljate in zboljšujete s tem bodočnost naše mladine in omike. Od vseh strani naši nasprotniki vihtijo na nas bodala, da bi nas ob vsaki priliki in v vsakem času, ko ne bi bili pripravljeni, uničili. Bodite vedno pripravljene in še naprej tako tako agilne, da nas sovražnik ne preseneti.

Toda naše tabore ni treba imeti samo kot sredstvo za zabavo. Ne! Na taboru javno pokažimo, da smo in ostanemo vedno zvesti svojim prosvetnim voditeljem. Po njih načelih bomo delovali in v skupnosti bomo želi tisočeren sad. Dekleta le tako naprej! V nedeljo v Tržič!

Ne kliči po nepotrebnem božje kazni! Ko sem neki dan šel proti Stražišču, je šla pred menoj družba izbranih „cvetov". Opazili so me, da grem za njimi. Šušljali so med seboj. Ko sem jih pa prehitel se je nekdo obregnil in se izrazil: „Raje vidim, da me strela z jasnega, ko da bi bil Prosvetar!" No lepa stvar bi bila to, če bi imela prosvetna društva take člane.

V sramoto bi nam bili. Toda žalostno je to, da človek, ki je že bil član prosvetnega društva, tako daleč pade. Seveda je bil nekoč „nož na oba kraja", po naše „solingen". Ko se je to opazilo je dobil „popendekel"! Oprostite da se tako izražam. Da bi se bolje izražal ni potrebno, ker ni dotična oseba toliko vredna. Le pazi naj se, da ga Bog ne bo prijel prehitro za besedo. Raje naj drži svoj dolgi jezik in naj ga rabi za bolj pametne stvari.

Ko je umrl blagopokojni knezoškof dr. A. B. Jeglič, se je neka oseba tako izražala, da se človeku gnusi. Iznesli bi v javnost, kaj je govoril, je pa stvar taka da se ne more izreči.

Seveda mu ni zameriti, ker je še mlad in puhloglavec. Saj vrabec tudi čivka na strehi pa ne ve kaj. To je mladina, ki jo tako lepo vzgajajo v „viteški organizaciji". Pri nas se še ni primeril slučaj, da bi mrtvega obrekovali, pri tem pa še tako častitljivo osebo. Mislim pa, da to ne bo ostalo brez posledic. Ne zavedate se pa tega, da pri vsakem takem slučaju izgubite na svoji časti. Le tako naprej in videli boste, kako slabo letino boste imeli.

Vemo tudi, da imate pripravljene kose in srpe, da boste želi. Toda slaba letina je za vas. Orodje vam rjavi! Kaj je temu vzrok, ni treba pojasnjevati.

Ne bojimo se takih tekmecev. Pokažite se v boljši luči, pošteno. Dokler ste pa na tako nizki stopnji svoje omike, vas pa preziramo.

GORJE PRI BLEDU

V nedeljo bomo tudi pri nas imeli lepo slovesnost. Šmonov Janez iz Krnice, p. Jozafat Ambrožič OFM bo pel novo mašo. Zadnje čase je bival v Palestini v Jeruzalemu, od koder je dopotoval z ladjo v Benetke. Novomašnik je frančiškan v Italiji in se je po mnogem trpljenju dokopal do redovniške in zdaj do mašniške časti.

TRZIČ

V ponedeljek 2. t. m. je bil v Našem domu zelo dobro obiskan sestanek somišljenikov JRZ. Župan g. Majeršič je podal obširno poročilo o občinskem gospodarstvu, katerega so navzoči vzeli z odobravanjem na znanje. Pretečeni teden se je po naših ulicah izvršilo več potrebnih popravil. Takozvana Kolirjeva veža, ki je bila vedno ponesnažena je dobila nova cementna tla, prebeljena je, in je postala lepo razsvetljena, s čemer je nesnaga odstranjena, ker ni več uporabljiva za stranišče ponočnjakov. Sicer pa, kogar se bo zalotilo, se ga bo strogo kaznovalo. Za pokopališčem se je napravil ob zidu obcestni kanal s pretoki. Tako v bodoče ne bo več toliko velikih luž in blata na Dolinski cesti. Pregledalo se je vodovod in ugotovilo razne nedostatke, kateri povzročajo pomanjkanje vode v višjih ležečih krajih. Mnogi privatniki imajo po nepotrebnem odprte pipe ali pa tudi pokvarjene cevi, vsled česar se veliko vode izgubi. Glavne cevi so še v dobrem stanju. Finančno ministrstvo je odobrilo občini posojilo v znesku 200.000. —Din za nakup zemljišča. Posojilo da Mestna hranilnica v Ljubljani. V ponedeljek in torek smo imeli naborno komisijo v Tržiču. V ponedeljek je bil nabor za okoliške občine v torek pa za Tržič. Prvikrat je bil na vrsti letnik 1917. Tržič je imel samo tri fante rojene leta 1917. in sicer so bili Femc Stanko, Mally Miran in Radon Jožef. Vsi trije so bili potrjeni.

Doma v hiši se je ponesrečil g. Vidmar Jožef, trgovec v Tržiču. Padel je po stopnicah in dobil težje poškodbe tudi po glavi.

Nesreča. Ažman Franc, sprevodnik pri avtobusu Pernuš se je ponesrečil med vožnjo. V Tacnu pod Šmarno goro mu je spodletelo na stopnici avtobusa, pri čemer je omahnil in si zlomil ključnico. Odpeljali so ga v Leonišče.

Društvo „Šola in dom" v Tržiču opozarja vse one starše, ki bodo dali svoje otroke v gimnazijo ali meščansko šolo, da si pravočasno preskrbe davčna potrdila o davkih za odmero šolnine pri odgovarjajočih davčnih upravah, odnosno pri podjetjih, kjer so uslužbeni. Ne čakajte za zadnji dan, ko imajo uradi itak dovolj drugega dela. Če sta v službi oče in mati, mora biti obsežen na potrdilu davek obeh. Če ima poleg službenih prejemkov kdo še drugo listino, ki zanjo plačuje davek, mora dobiti še za to davčno potrdilo — in šolnina se bo odmerila na podlagi skupnega davka na vseh teh potrdilih. Tudi oni morajo imeti davčna potrdila, ki nimajo davčnega predpisa. Brez davčnega potrdila vpis v šolo ni mogoč. Davčno potrdilo si naj preskrbi vsak posameznik sam.

Učenci, ki imajo popravne izpite, naj pravočasno vložé pravilno kolkovane prošnje na upravo odgovarjajoče šole. Na zamudnike se ne bo oziralo.

ŠKOFJA LOKA

Tombola. Ob prekrasnem vremenu in ob udeležbi ogromne množice se je v nedeljo 8. avgusta zaključil prosvetni mesec škofjeloškega prosvetnega društva z veliko tombolo, ki je nad vsa pričakovanja uspela. Igrišče SK. Sore, na katerem se je tombola vršila, meri 5.500 m², pa lahko rečemo, da je bilo v nedeljo polno. Če računamo samo 1 udeleženca na 1 m², pa takoj brez skrbi lahko trdimo, da se je nedeljske tombole pri nas udeležilo nad 5000 ljudi. Očividci nam morejo takoj pritrditi, da smo še zelo nizko cenili. Saj pa je tudi vleklo! Kako pa tudi ne! 30 tombol 30 koles! Marsikdo si je mislil, če ne zadenem ravno prve tombole, saj jih je trideset enako vrednih. Med tridesetimi izvoljenci bom pa mogoče tudi jaz. Pa še 30 tern in 150 činkvinov. Torej priporočila dovolj.

Izmed 30 koles sta samo dva ostala doma v Loki in sta jih zadela Jamnik Metod, deček 9. let iz Spodnjega trga in Krajnik I. iz Karlovca. Druga kolesa so šla 2 v Puštal, 1 Železniki, Gorenja vas, Dolenja vas, Št. Vid nad Ljubljano, Primskovo pri Kranju, Kamnik in celo Dol. Logatec idt.

V splošno zadovoljnost se je tombola okoli 7 ure končala.

Ubožnica. Meščani s skrbjo opazujejo razvoj reorganizacije v Mestni ubožnici. Odpoved šolskih sester in dogodki okoli te, navdajajo s skrbjo marsikoga. Marsikdo se izprašuje: „Kaj pa je tega treba bilo!" Zelo, zelo se bojimo, da ne bomo prišli iz dežja pod kap. Še do časa smo navedli v „Gorenjcu" najboljšo za vse najprimernejšo rešitev, sedaj pa se bojimo, da bo prepozno.

Našli so ga. Že zadnjič smo poročali, da je na Bledu utonil Jugovic Jožef iz Sv. Duha. Rekli smo, da njegovega trupla še niso našli. Kmalu po sklepu poročila pa smo zvedeli, da so truplo Jugovica našli v ponedeljek zvečer med dvema skalama v jezeru. Spravili so ga na suho, nakar so takoj obvestili domače. V torek so truplo prepeljali iz Bleda k Sv. Duhu, kjer se je v četrtek razvil od hiše žalosti do farnega pokopališča tužen a vseeno veličasten sprevod. Po sv. maši zadušnici je starodavno starološko pokopališče sprejelo truplo mladega fanta, ki je imel v življenju še toliko upov. Pogreba se je udeležilo tudi zastopstvo orožnikov iz Bleda, Belgrada in Škofje Loke. N. v m. p.

Umrl je. Na Suhi je preminul spoštovani gospodar Kranjnik Anton po domače „Tajne na Hudem polju". Vsi so ga spoštovali! Star je bil komaj 59. let.

Obločnice. V najkrajšem času bo „Elektrarna d. d." pričela z deli za napravo obločnic na Mestnem in Spodnjem trgu. Obenem bo razširjeno tudi električno omrežje mestne občine z najpotrebnejšimi žarnicami. Želeti bi bilo, da bi ob tej priliki razsvetlili cesto vsaj do Plevne in da bi se napravile luči pri kipu sv. Janeza Nepomuka na Kap. mostu, za kar smo že parkrat prosili.

Prah. Na cesti na kolodvor avtomobili vsak trenutek vzdigujejo strašen prah. Upamo, da se bo vseeno uredilo, da se bo človek vsaj smel pokazati na cesti!

Ali ste že poravnali naročnino?

Knjige, mape, bloke, albume, odjemalne knjižice, kaširanje slik in zemljevidov, itd. izvršuje po izredno ugodnih cenah

Knjigoveznica
TISKOVNEGA DRUŠTVA
V KRANJU
(za farno cerkvijo)

Vsa dela se izdelujejo elegantno, trpežno in ceneno.
Javne knjižnice imajo popust!

Razglas

Katastrska uprava v Kranju razglaša, da se od 12. do 21. avgusta 1937 vrši redno poslovanje katastrskega geometra v katastrskih občinah Kranj, Primskovo, Huje, Čirčiče, Rupa in Klanc po določenem in odobrenem potnem načrtu.

Peter Rešetar rešetari

Klerikalci so postali. Naši JNSarji so bili dosedaj največji sovražniki klerikalizma. Če bi si kdo le drznil vleči vero v politiko, so lopnili po njem z vsemi listi in vsemi lažmi, ki so si jih mogli izmisliti. Sedaj pa se je jim je zgodilo, da so sami postali — klerikalci, sicer ne kot katoličani, kaki katoliški klerikalci, pač pa pravoslavni klerikalci. Ne le, da hodijo samo k njim poslušat ali gledat službo božjo, pač pa tudi, da zahtevajo, da se na prižnici uganja politika. Po vsej Srbiji se je namreč sedaj na prižnicah vršila politična gonja zoper vlado, JNSarji so celo v cerkvah kričali: „Dol dr. Korošec". Tako

B. Rangus
zlatar in sodni cenilec
v KRANJU
Vpogled neobvezen!

Ure, zlatnina, srebrnina, očala, jedilno orodje, nalivna peresa, kristal stekla itd. Vse v to stroko spadajoča popravila se strokovno pod jamstvom točno izvrše. - Kupujem staro zlato in srebro.
Zahtevajte cenik!

hudih klerikalcev še pri nas ni, da bi kričali v cerkvi: „Dol dr. Kramer, dol JNS!" Oni vse to bolj temeljito napravijo. Dosedaj so bili zagrizeni sovražniki klerikalizma, odslej pa bodo zagrizeni klerikalci!

Nismo proti! Sredi vrečine je dobilo „Jutro" nehvaležno nalogo, da mora prati zamorca JNS in ga pred narodom zribati, da mu ne ostane madež, katerega je dobil o priliki glasovanja o konkordatu. Sedaj piše, da JNS ni proti, samo glasovali, da so proti, drugače pa da so za konkordat. Saj njihovo glasovanje itak nič ni škodilo, ker so ostali v manjšini, torej naj se jim doma nič ne zameri! Jaz pa povem, da take žajfe ni, ki bi te poslance, ki so proti konkordatu glasovali, mogla oprati tega madeža.

„Hotel pri konkordatu". Iz Slov. Bistrice nam pišejo, da je tamkaj gospod poslanec sklenil v večni spomin na to, da je glasoval proti konkordatu, da pa je sicer za njega, prekrstil svoj hotel v naslov: „Hotel pri konkordatu".

Ni mogoče. V Beogradu so nekateri, ki upajo, da bo JNSarje vsaj enkrat pamet srečala. Jaz pa vem, da je nemogoče, ker pamet gre naprej, JNS pa nazaj.

Pariška razstava. Svetovno razstavo v Parizu delajo tako, da so si začeli ljudje voščiti takole: „Želim ti, da bi tako dolgo živel, da boš dočakal, da bo ureditev razstave v Parizu dogotovljena!" (Slov. gospodar).

Vina

Za težko delo je močno vino! Dobite ga najlažje v Centralni vinarni v Ljubljani, Frankopanska ulica 11.

MALI OGLASI

Za vsako besedo v malih oglasih se plača 0·50 D. Najmanjši znesek je 6 Din

Otomane, divane, modroce in vsa v to stroko spadajoča dela vam nudi najceneje ter se priporoča Viktor Tonejc tapetnik, v hiši g. Kocbeka.

Važno! Modroce, otomane, spalne divane i. t. d. izdeluje solidno in po nizki ceni BERNARD MAKS, tapetnik, Na skali 5 (v hiši g. Šipica).

Odda se s 15 avg. trisobno stanovanje na glavnem trgu. Poizve se v upravi.

Dvosobno stanovanje na periferiji mesta ali v centruma išče dr. Vinko Vrbnjak, novi zdravnik pri Okrožnem uradu.

Štedilnik zidan, dobro ohranjen prodam. Naslov Cerkvena ulica 4.

Oddam 2 sobno stanovanje na Mencingerjevem trgu s 1. septembrom. Poizve se: Kranj, Mencingerjev trg 8 - I.

Hlapec, trezen, pošten ter vajen konj se takoj **sprejme v službo pri Ivan Savnik-u, Kranj.**

Sprejmem več čevljarjev, ki znajo delati smuške čevlje. Delal bi vsak na svojem domu. Prešeren, Kranj.

Dobra družina v Škofji Loki sprejme dva dijaka meščanske šole v popolno oskrbo. Pomoč pri učenju. Naslov v upravi „Gorenjca".

Pridna, zdrava samostojna kuharica se sprejme k manjši družini takoj. Prijave pod „poštena Gorenjka" na oglasni oddelek „Gorenjca".

Išče se dobre Jacquard (Hubkasten) tkalce. — Ponudbe na Šmolka, Oglasni Zavod, Novi Sad, pod „Dobro plačamo".

Legitimacijske slike za dijake najlepše in najjasnejše pri fotografu

Jug - Kranj

Sprejemanje pregoretih žarnic v zamenjavo oziroma **v popravilo,** za celo Gorenjsko edino pri:

Nadižar Franjo
Kranj, Prešernova 18.

Našim odjemalcem

sporočamo, da smo svojo trgovino preselili v hišo g. dr. Sabothy-a v Kranju, Prešernova ul. 12.

V novi prodajalni se bomo potrudili, da Vas še bolje in še ceneje postrežemo.

43471 — 1108
Zelo lep otroški čeveljček iz finega belega platna, z elastičnim podplatom in zaponko preko rista. Od št. 27—30 **Din 25.—**, od št. 31—34 **Din 29.**

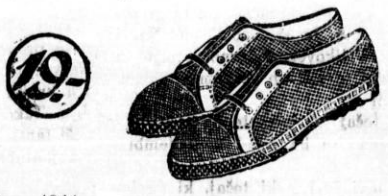

44243 — 4841
Za vse vrste športa, za izlete in bivanje v prirodi, za poljska dela je najboljša, najmočnejša in najcenejša obutev naša „poltrampka" iz močnega rjavega platna s hrapavim elastičnim podplatom Ženski **Din 25.—**, moški **Din 29.—**.

45305 — 4803
Za vsako priliko najprikladnejša letna obutev, izdelana iz močnega rjavega platna z elastičnim podplatom. Od št. 19 — 26 **Din 15.—**, od št. 27—34 **Din 19.—**, moški **Din 29.—**.

45897 — 4400
Za poletje zelo ugodni, trajni in poceni moški sandali iz močnega platna z gumijastim podplatom Stanejo samo **Din 35.—**.

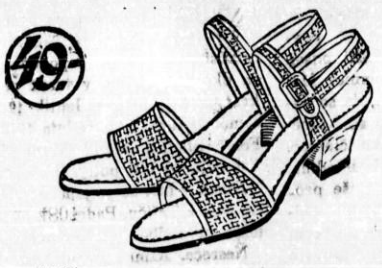

69895 — 1195
Čeveljčki za lepe dni k vsaki lahki letni obleki, iz močnega lanenega platna drap in bele barve z belo paspulo in polvisoko peto.

2967 — 44801
Ugodni in zračni moški sandali iz perforiranega boksa z usnjenim podplatom. Neobhodno potrebni vsakemu gospodu.

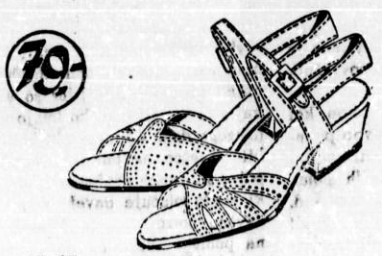

3385 — 15165
K vsaki letni obleki za sprehod in za plažo eleganten odprt čeveljček iz finega belega nubuk usnja z usnjenim podplatom.

1327 — 2859
Elegantni moški polčevlji v sivi barvi z usnjenim podplatom. Za poletne dni zelo prikladen, ker je zelo lahek. Stane samo **Din 69.—**.

Obiščite nas v naši prodajalni

Bata

Kranj, Prešernova ulica 12.

Za urednika in izdajatelja odgovarja Vertovšek Milan, v Kranju. Tiska tiskarna Tiskovnega društva v Kranju.